

6) Spørgsmål, der efter anden lovgivning kan påklages til Landsskatteretten.

5. I § 24 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Tilsvarende gælder skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

6. I § 31, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen« til: »når afgørelsen er blevet prøvet eller afvist af den endelige administrative instans«.

7. I § 31, *stk. 1*, affattes *2. pkt.*, således:

»Dette er dog ikke til hinder for, at der efter tilsvarende principper som de, der efter retsplejelovens § 383 gælder for fremsættelse af nye anbringender under anke af borgerlige retssager til landsret, kan inddrages nye spørgsmål under retssagen.«

8. I § 31, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »kan sagen« til: »kan afvisningen«.

§ 31. Medmindre andet er bestemt efter anden lovgivning, kan en afgørelse truffet af en skatte-, afgifts- eller toldmyndighed først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Dette er dog ikke til hinder for, at der inden for de rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke af borgerlige retssager, kan fremsættes nye påstande og anbringender under retssagen.

Stk. 2. Er der forløbet mere end 6 måneder efter sagens indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om der endnu ikke er truffet en afgørelse.

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 142 af 18. februar 1997, ændret senest ved § 4 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »negativ«:

», og værdien af sin ejerbolig pr. 1. januar i indkomståret«.

§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal over for skattemyndighederne årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ. De arter af formue, der omfattes af § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 10, § 10 A eller § 10 B, tillige med oplysning om formueværdien af fast ejendom beliggende i udlandet, skal selvangives, medmindre oplysningen er omfattet af en af de nævnte indberetningspligter.

2. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 A. Anvendelsen i denne lov af udtrykket »skatteligning« dækker tillige ligning efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

§ 9

I lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 10. september 1996 som ændret ved lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 33 A, *stk. 1*, ændres »ligningslovens § 15 C, stk. 1« til »ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6«.

2. I § 33 A, *stk. 2*, ændres »ligningslovens § 15 C, stk. 2 eller 4« til »ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 7-8«.

§ 33 A. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ligningslovens § 15 C, stk. 1, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for den del ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, og efter stk. 4 en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen. De nævnte særskilte ansættelser kan tilsammen afvige fra den ejendomsværdi, der ansættes for den samlede ejendom.

Stk. 2. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ligningslovens § 15 C, stk. 2 eller 4, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for hver enkelt af de lejligheder m.v., der tjener til bolig for en